

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXIX. Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi! Ruth. c. 2. v. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

195.

§. 6. *Antiquitas.*beatVs samson, DraConIs
VICtor.

DUm de Samfone illo, Hebrææ fortitudinis miraculo, paulò ante Sermonem instituimus, alius se se offert hic loci inferendus, non Nominis tantum, sed & fortitudinis hæres, Beatus nimirum Samson, inclytum Benedictinæ nostræ familiæ lumen, vir Abbatialis primùm Pedito, Archi-Episcopali deinde Mitrà Dolens Ecclesiæ insignis. Hujus enim præclaræ fortitudinis argumentum vel ex eo licet colligere, quòd immanem Draconem, toti Provinciæ formidabilem, spectante, ac applaudente ipso Francorum Rege, injectâ suâ stolâ, veluti mansuetam oviculam traxerit, Regniq̄ue finibus ad nutum obsequentem proscripserit, imò ferocientem quoque contra se Leonem, non manu quidem, ut Samson ille Philisthæorum terror, sed ore solo, devotâ nimirum precatione, præcipitem egerit, ac generosè extinxerit, qui proinde, cùm 120. vixisset annos, gloriosus ad Cælos Victor migravit, id referente in-

ter complures alios Bucelino, in suo Menol.

Dictum certè crederem de Samfone nostro illud: *Et conculcabis Leonem, & Draconem*, Psal. 90. v. 13. nisi compertum haberem, id de purissimâ DEI Genitrice intelligendum, in cuius gloriosâ Conceptione totum illud verificatum fuit, quod Psaltes prædixerat: *Super Aspidem, & Basiliscum ambulabis, & conculcabis Leonem, & Draconem*. Hæc enim verò tam hoc, quàm illo Samfone longè superior, incomparabilî suâ Divinitus acceptâ fortitudine, Leonem & Draconem infernalem, non uni tantum Provinciæ, sed toti Protoparentum posteritati terribilem, spectante ipso Regum Rege, ac Dominantium Domino, applaudente etiam totâ cœlesti curiâ, adeò in suâ Conceptione reddidit impotentem, ut ad animam suam omnem illi ingressum prohibuerit, ac ferocientem gloriosissimè detriumpharit.

§. 7. *Anagramma.*

PVra, MVnDa à Labe, ne- 196
sCIA MaLI.

Euge pura, mira, tota munda, nescia mali!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XXIX.

§. I. *Scriptura.*

197. SpICas COLLigens CœLestI
patri pLaCens, aC gratIam
InVenIens.

Ruth. c. 2. v. 13. *Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, &c.*

EGressa aliquandò in agros speciosa Ruth, ad colligendas ibidem Spicas, à messoribus resi-

duas, cùm fortè observaretur à Booz, agri Domino, eiq̄ue per omnia placeret, plenam ab illo obtinuit non colligendi tantum Spicas, sed pro libitu metendi licentiam; nescio enim, quid fascini tam pulchritudo corporæ, quàm animæ virtus ad mercandum nullo pretio amorem, & benevolentiam obtineat. Dixit ergò plena gaudio ad eam: *Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, qui consolatus es me*

v. 13. *es me, & locutus es ad cor ancille tuæ, quæ non sum similis unius puellarum tuarum.*

Quid porrò aliud speciosa hæc Puella, quàm MARIAM denotat? Invenit gratiam Ruth apud oculos Booz, invenit gratiam MARIA apud oculos Domini, Archangelo id attestante, his verbis: *Ne timeas MARIA; invenisti enim gratiam apud DEUM.* Sed quæris fortasse, quam gratiam MARIA invenit? nec immeritò quæris; nam si invenit gratiam, perdidisse illam aliquando hoc ipso videri potest, cum solum inveniat illud, quod erat perditum. Dicemusne ergò, MARIAM aliquando gratiam amisisse? absit, imò ex verbis Archangeli, nì fallor, prorsus contrarium haurire possumus sensum: Non enim dixit, gratiam invenisse MARIAM, sed econtrà MARIAM invenisse gratiam. Unde, si quod erat perditum, invenitur, MARIA gratiam amissam invenit, nempe gratiam, quam amisimus in Adam, quæ alia non fuit, quàm gratia, & justitia originalis. Sicut ergo puella Ruth gratiam invenit ad colligendas à summo mane, usque ad vesperum, spicas à metentibus derelictas, sic MARIA, ex suprà adducto Angeli testimonio, invenit gratiam, ad conservandam à summo mane, primi Conceptionis instantis, gratiam, ab Adamo & posteris miserè deperditam. Hoc pulchrè insinuat S. Albertus Magnus, MARIAM sic alloquens: *Invenisti gratiam: non creasti, ut DEUS, non rapuisti, ut Angelus, non perdidisti, ut Adam, non emisisti, ut Simon Magus, non abscondisti, ut infidelis Doctor, sed restituisisti potius.* Ubi nota verba illa: *Non perdidisti, ut Adam.* quæ si conjungantur cum illis: *Invenisti gratiam.* haud dubiè patebit, MARIAM invenisse gratiam, quam nobis perdidit Adam: quæ cum alia non sit, quàm justitia & gratia originalis, MARIA, procul dubio, hac fuit ornata, sicque sine labe primi parentis concepta. Huc optimè convenit illud Theophanis Niceni, MARIAM sic interpellantis: *Invenisti gratiam apud DEUM, quam invenit nulla alia quæpiam,*

O immaculatissima! tibi gratia est data, O DEI genitrix! tibi omnis creatura clamat: O DEI Nympha! Tu enim sola Mater filij præelecta es pura. Ecce! præclarum purissimæ Virginis privilegium! ad cujus cor blanda, & astuta illa serpentis locutio, quæ Evam seduxit, nunquam pervenit, Domino identidem dulciùs, quàm Booz ad cor ancillæ Ruth, ad cor MARIÆ ancillæ suæ humillimæ loquente. Hinc dicere omnino poterat Virgo hæc singularis, & quidem meliori jure, quàm Ruth: *Non sum similis unius puellarum tuarum, &c.* utpote quæ ob gratiam ab omnî labe præservativam, accinente Sacro Poëtâ:

Nec primam Similem visa est, nec habere sequentem.

Idem enim Gregorius Neocæsarensis his verbis insinuare videtur: *Convenienter Sanctam MARIAM, ex omnibus generationibus, solam gratia elegit, nec similis ei, ex omnibus generationibus, ulla unquam est reperta.* Huc ergò, qui gratiam non per originale tantum, sed & per actualia, mortalia præsertim peccata, pluriès perdidistis, recurre! apud illam quærite, quæ nunquam perdidit, sed à nobis perditam, sola præservata, invenit; ut spicas veræ pœnitentiæ, bonorumque operum maturè colligentes, immaculatæ Deiparæ intercessione, Cœlesti Patri placeatis, ac gratiam inveniat is æternum perennaturam.

Serm. 1.
de Assunt.

§. 2. *Authoritas.*

VIRGO ILLIBATÈ CONCEPTA, 198.
à CONCILIO TRIDENTINO
DECLARATA.

Declarat tamen hæc ipsa Sancta Synodus, non esse suæ intentionis, comprehendere in hoc Decreto, ubi de peccato originali agitur, Beatam & immaculatam Virginem Mariam, DEI Genitricem, sed observandas esse Constitutiones, felicitis recordationis, Sixti Papæ IV. sub pœnis, in ejus Constitutionibus contentis, quas innovat. Sess. 5. Decret. de pecc. Original.

§. 3.

Serm. 1.
de Assunt.

Hymn. de
Assunt.

§. 3. *Ratio.*

199. præVMptio, pro Deiparâ
pVrè ConCepta.

OMnia Jura præsupponunt, Matrem esse acceptam, & charam Filio suo. Atqui Beata Virgo fuit vera Mater DEI. Ergo Jura præsupponunt illam esse acceptam, & charam DEO. Subsumo, sed si Beata Virgo in aliquo instanti contraxisset peccatum originale, nunquam Jura præsumerent, illam esse acceptam, & charam DEO. Ergo consequenter Jura præsumere debent, Beatam Virginem in nullo instanti, infectam fuisse peccato originali. Subsum. Prob. Nullus malus, & ingratus DEO, est DEO charus, & acceptus: Sed per quodlibet peccatum, quis fit inimicus, & ingratus DEO. Ergo si Beata Virgo contraxisset in aliquo instanti peccatum Originale, non fuisset accepta, & chara DEO. Confirm. Si semel MARIA præsumeretur fuisse peccatrix, semper talis præsumi posset, juxta Regulam Juris in sexto: *Semel malus, semper præsumitur esse malus.* Ergo præsumptio stat potius pro Deiparâ pure conceptâ, eam nullo momento fuisse malam.

§. 4. *Historia.*

200. LVXVrIoSVs, à Confessario sVo
ConVersVs, IMpositâ reCItatione officii VIRgInIs,
pVrè ConCeptæ.

Vir erat scandalosus, Otio, Bacco, ac Lufui summè dicatus,

sed præ omnibus alijs inhonesto quoque foeminei sexûs consortio adeo affuetus, ut in foedæ luxuriæ voraginem turpiter, ac frequenter prolapsus, bestiaè magis, quàm hominis speciem induerit. Hic quamvis Sacrà sæpius Confessione conscientiam exonerârit, cessante mox proposito, minimè emendabatur. Hujus ergò hominis, totiès eadem recensentis flagitia, paternè miseratus Zelosus Conscientiæ arbiter, libellum ei porrexit, Officium de immaculatâ Conceptione continentem, impensè suadens: illud unicum, si non quotidie, saltem aliquoties per hebdomadam, devotus recitaret, Virginem exinde Deiparam ulterioribus petulantis carnis tentationibus remedium salutare allaturam. Amplexus est Confessarij consilium pœnitens, vixque pium illum pensum Deiparæ immaculatæ Conceptæ persolvere est aggressus, cum ecce! mox totus mutatus ab illo, miratur semetipsum, aliosque se animos induisse, & prioris vitæ saluberrimum concepisse horrorem, evidenter persentiscit; Hinc sibi de tanto thesauro, Libello scilicet à Confessario subministrato, frequentissimè gratulatus, prudentissimo huic ægrotantis conscientiaè Æsculapio, quantas potuit, gratias rependit, ac beneficium, periclitanti animæ collatum, summis laudibus extulit. Et meritò quidem; nam (si Divo Chryostomo fides) Inveteratum peccatorem ad sanam mentem reducere, longe plurius est faciendum, quàm mortuos ipsos resuscitare. *Raynaudus pag. 324.*

§. 5. *Symbolum.*

201. POLIjpo bonVM, aDhærere
sCopVLo.

Vix tumidas sentit Polypus sævire procellas,
Mox fugit a d Scopulum, nil sibi triste timens,
Nil sibi triste tmet, maculæ spumante procellâ
Virgo, quam Scopulus, Gratia prima, tenet.
Mihi autem adhærere DEO bonum est. Plal. 72. v. 28.

§. 6. *Antiquitas.*

202. Constans MatrIs gratIa CVr
renoVanDa ?

Refert Valerius Maximus, *de pietate erga Parentes*: Pompeium Atticum gloriari frequenter solitum fuisse, his verbis: *Cum Matre meâ nunquam in gratiam redij.* Idem etiam Matrem

sæpius dixisse: *In gratiam cum Filio meo, nunquam redij.* Ac si diceret ille: nunquam exercui lites, aut discordias, cum Matre meâ. Et illa vicissim: nunquam offendi Filium meum: constanter placui oculis ejus: nunquam illi fui inimica, vel ille à me averfus, &c.

Hoc laudat in Pompeio, ejusdemque Matre, Antiquitas. Et nos dicemus, inter Filium DEI, & Matrem ejus Sanctissimam fuisse aliquando inimicitias, sed mox compositas? Fuisse illam, aliquo momento, extra Filij gratiam, sed in eandem paulò post gratiam fuisse receptam? Absit tam malefona pijs auribus propositio! Devotis MARIÆ cultoribus similes potiùs arrident propositiones: Fuit illa prorsus immaculatè Concepta: gloriari illa & dicere etiamnum potest: cum Filio meo JESU, nunquam redij in gratiam, quia nunquam fui peccato alicui obnoxia, nunquam illum offendi, semper pura, semper sine labe, semper, & *tota pulchra*, &c. & ille vicissim: Inter me, & Matrem meam, nec minima unquam intercessit discordia, quæ non nisi ab originali causari poterat peccato, &c.

§. 7. *Anagramma.*

CastI agni, DeVota, aC pVra Mater. 203.

Casti Agni Emmanuel, ô Diva, pura Mater!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

N De